

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2008

V. volební období

520

Vládní návrh

na vydání

zákona,

**kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších
zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění zákona č. 521/2002 Sb., zákona č. 92/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 695/2004 Sb., zákona č. 180/2005 Sb., zákona č. 385/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 212/2006 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 180/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 25/2008 Sb., zákona č. 37/2008 Sb. a zákona č. 124/2008 Sb., se mění takto:

CELEX 32000R2037, 32006R0842

1. § 1 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 1 a 1a až 1c zní:

„§ 1 Předmět úpravy

(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾, zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropských společenství^{1a),1b)} a upravuje

a) práva a povinnosti osob a působnost správních úřadů při ochraně vnějšího ovzduší před vnášením znečišťujících látek lidskou činností,

b) podmínky pro další snižování množství vypouštěných znečišťujících látek působících nepříznivým účinkem na život a zdraví lidí a zvířat, na životní prostředí nebo na hmotný majetek,

c) práva a povinnosti osob a působnost správních úřadů při ochraně ozonové vrstvy Země před nepříznivými účinky regulovaných látek a při ochraně klimatického systému Země před nepříznivými účinky fluorovaných skleníkových plynů a další nástroje ke snižování množství látek ovlivňujících klimatický systém Země.

(2) Tento zákon se nevztahuje na vnášení radionuklidů do životního prostředí, které je upraveno zvláštním právním předpisem^{1c)}.

¹⁾ Například Směrnice Rady ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí (91/692/EHS), Směrnice Rady 96/62/ES ze dne 27. září 1996 o posuzování a řízení kvality ovzduší, Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů, Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zdrojů.

^{1a)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu v platném znění.

^{1b)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech.

Nařízení Komise (ES) č. 303/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o chladicí a klimatizační zařízení a tepelná čerpadla obsahující některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 304/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o stacionární systémy požární ochrany a hasící přístroje obsahující některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 305/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuziskávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapětových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.

Nařízení Komise (ES) č. 306/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání rozpouštědel na bázi některých fluorovaných skleníkových plynů ze zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.

Nařízení Komise (ES) č. 307/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapěťových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.

Nařízení Komise (ES) č. 308/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví forma oznámení školicích a certifikačních programů členských států.

Nařízení Komise (ES) č. 1493/2007 ze dne 17. prosince 2007 kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 zavádí formát pro zprávu předkládanou výrobcí, dovozci a vývozci některých fluorovaných skleníkových plynů.

Nařízení Komise (ES) č. 1494/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví způsob označování a další požadavky na označování produktů a zařízení obsahujících určité fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 1497/2007 ze dne 18. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních systémů požární ochrany obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 1516/2007 ze dne 19. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních chladicích a klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.

¹⁰⁾ Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 2 se odstavce 2 a 3 zrušují a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.
3. V § 13 odst. 2 se za slova „také pro“ vkládají slova „Národní inventarizační systém, jehož prostřednictvím ministerstvo zabezpečuje“.
4. Hlava III včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 18 a 19 zní:

CELEX 32000R2037, 32006R0842

„HLAVA III

OCHRANA OZONOVÉ VRSTVY ZEMĚ A KLIMATICKÉHO SYSTÉMU ZEMĚ

§ 23

(1) Ochranu ozonové vrstvy Země před nepříznivými účinky regulovaných látek a ochranu klimatického systému Země před nepříznivými účinky fluorovaných skleníkových plynů upravují přímo použitelné předpisy Evropských společenství^{1a),1b)}. Tato hlava obsahuje ustanovení k jejich provedení a další ustanovení na ochranu ozonové vrstvy Země a klimatického systému Země.

(2) Pro účely této hlavy se rozumí

- a) provozovatelem fyzická nebo právnická osoba zajišťující technický provoz zařízení, které obsahuje fluorované skleníkové plyny nebo regulované látky; není-li taková osoba, považuje se za provozovatele vlastník zařízení,
- b) recyklací výrobků zpracování vyřazených výrobků za účelem znovuzískání regulovaných látek nebo fluorovaných skleníkových plynů a materiálového využití.“.

Předcházení emisím regulovaných látek

§ 24

(1) Ministerstvo vydá povolení k používání hydrochlorfluoruhlodíků jako hasicích prostředků ve stávajících systémech požární ochrany, pokud se používají jako náhrada za halony, při splnění podmínek uvedených v přímo použitelném předpisu Evropských společenství upravujícím ochranu ozonové vrstvy Země^{1a)}.

(2) Žádost o vydání povolení podle odstavce 1 obsahuje

a) u fyzických osob oprávněných k podnikání obchodní firmu, popřípadě jméno nebo jméno a příjmení, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, místo podnikání, datum narození a adresu místa trvalého pobytu na území České republiky nebo adresu bydliště v jiném členském státě Evropské unie; u právnických osob obchodní firmu, popřípadě název, právní formu, sídlo a popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

b) jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu místa trvalého pobytu na území České republiky, popřípadě bydliště v zahraničí, odpovědného zástupce právnické osoby, popřípadě fyzické osoby oprávněné k podnikání a

c) místo, kde je instalováno zařízení nebo výrobek obsahující halon, jejich počet, druh a množství náplně, druh a množství náhradního hydrochlorfluoruhlodíku a způsob zneškodnění získaných halonů.

(3) Vzor žádosti o povolení k použití hydrochlorfluoruhlodíků jako náhrady za halony stanoví prováděcí právní předpis.

§ 25

(1) Osoba, která drží regulované látky, jejichž použití je v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství^{1a)}, je povinna bez zbytečného odkladu, nejpozději do 3 měsíců, tyto látky zneškodnit. Pokud jí bylo vydáno rozhodnutí o udělení certifikátu (dále jen „certifikát“) zneškodní regulované látky způsobem stanoveným v certifikátu. Pokud není držitelem certifikátu, je povinna tyto látky ve stejné lhůtě předat osobě, která je držitelem certifikátu (dále jen „certifikovaná osoba“) a o předání regulovaných látek provést zápis, který pro účely kontroly uchovává po dobu 5 let.

(2) Znovuzískávání regulovaných látek při odstranění zařízení na konci jeho životnosti může vykonávat pouze osoba,

a) která je certifikovanou osobou pro znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství^{1b)}, nebo

b) pro kterou tuto činnost vykonává certifikovaná osoba pro znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství^{1b)}.

§ 26

(1) Provozovatel pevně instalovaného zařízení s náplní regulované látky, které se při provozu nepřepravuje, je povinen prostřednictvím certifikované osoby zajistit kontrolu těchto zařízení, zejména jejich těsnosti, nejméně

a) jednou za 12 měsíců u zařízení s obsahem regulované látky nejméně 3 kg, s výjimkou hermeticky uzavřených systémů, které jsou takto označeny a obsahují méně než 6 kg regulované látky,

b) jednou za 6 měsíců u zařízení s obsahem regulované látky nejméně 30 kg,

c) jednou za 3 měsíce u zařízení s obsahem regulované látky nejméně 300 kg.

(2) Provozovatel zařízení obsahujícího nejméně 300 kg regulovaných látek je povinen instalovat systémy detekce úniků. Systémy detekce úniků provozovatel kontroluje alespoň jednou za 12 měsíců.

(3) Provozovatel je povinen závady, které byly zjištěny kontrolou nebo systémem detekce úniků, a které způsobují úniky regulovaných látek, odstranit nejpozději do 30 dnů ode dne jejich zjištění.

(4) Provozovatel zařízení obsahujícího nejméně 3 kg regulovaných látek je povinen vést evidenční knihu zařízení a uchovat ji pro účely kontroly v místě provozu zařízení po dobu 5 let. Do evidenční knihy zařízení se zaznamená množství náplně a druh regulované látky, datum servisních činností, úkony údržby a revize spojené se zařízením, včetně kontroly úniku regulované látky, registrační číslo osoby provádějící servisní činnost, nebylo-li registrační číslo přiděleno, potom jméno osoby a kontaktní adresu, stručný popis provedené činnosti, včetně stručného popisu závady, výsledek provedené revize, množství uniklé regulované látky zjištěné výpočtem, množství a druh doplněné regulované látky, množství a druh doplněného oleje, množství odčerpané regulované látky nebo oleje a jeho další použití nebo při předání třetí osobě číslo jejího povolení, jméno a adresu, a při přechodu zařízení na jinou regulovanou látku označení této nové regulované látky a její množství. Vzor evidenční knihy zařízení stanoví prováděcí právní předpis.

§ 27

(1) Výrobce, dovozce do České republiky, vývozce z České republiky a přepravce regulovaných látek a výrobků, které obsahují regulované látky, jsou povinni tyto látky a výrobky označit. Způsob označení regulované látky a výrobku, který ji obsahuje, stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Výrobce, dovozce do České republiky a přepravce výrobků, které obsahují regulované látky, jsou povinni v průvodní dokumentaci uvádět název a označení regulované látky, její množství a upozornění na nebezpečí pro ozonovou vrstvu Země.

(3) Prodejce regulovaných látek a výrobků, které obsahují regulované látky, je povinen je označit podle odstavce 1, pokud označení nemají a z průvodní dokumentace je zřejmé, že výrobek tyto látky obsahuje. Tuto povinnost prodejce nemá, pokud prokáže, že v průvodní dokumentaci nebyl obsah těchto látek uveden.

(4) Dovozece do České republiky a vývozce z České republiky regulovaných látek a výrobků, které obsahují regulované látky, jsou povinni uvádět v celním prohlášení název a označení regulované látky a kód kombinované nomenklatury a předložit celnímu úřadu příslušné oprávnění podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství ^{1a)}.

(5) Výrobce, dovozce do České republiky, vývozce z České republiky, prodejce a přepravce regulovaných látek a výrobků, které obsahují regulované látky, jsou povinni na vyžádání ministerstva, inspekce, České obchodní inspekce nebo příslušného celního úřadu předložit dodací list, případně celní doklady k jejich kontrole.

§ 28

(1) Osoba oprávněná k používání methylbromidu pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou je povinna písemně oznámit ministerstvu množství používaného methylbromidu a účel takového používání do 31. března za uplynulý kalendářní rok.

(2) Osoba, která použije regulovanou látku jako vstupní surovinu nebo technologické činidlo, je povinna písemně oznámit ministerstvu množství použité látky, typ použití a výpočet nebo odhad emisí regulovaných látek, ke kterým během takového používání došlo. Oznámení osoba podává do 31. března za uplynulý kalendářní rok.

(3) Osoba, která skladuje halony nebo vlastní systémy požární ochrany a hasicí přístroje s halony, je povinna oznámit ministerstvu jejich počet a množství v nich obsažených halonů, opatření ke snižování jejich emisí a odhad těchto emisí do 31. března za uplynulý kalendářní rok. Údaje lze oznámit písemně nebo prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí¹⁷⁾. Vzor formuláře pro oznámení údajů stanoví prováděcí právní předpis.

§ 29

(1) Výrobce regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, je povinen platit poplatek za vyrobené látky nebo výrobky ve výši 400 Kč za kilogram regulované látky.

(2) Poplatek je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky a je účelově vázán pro použití k ochraně ozonové vrstvy Země.

(3) Poplatku nepodléhají

a) regulované látky použité jako vstupní suroviny pro přepracování na jiné chemické sloučeniny,

b) vyrobené regulované látky sloužící pouze pro účely zajištění ochrany zdraví a života lidí v rámci základní potřeby^{1b)}.

(4) Výrobce regulovaných látek nebo výrobků, které je obsahují, je povinen si poplatek sám vypočítat a uhradit jej Státnímu fondu životního prostředí České republiky nejpozději do 30 dnů po vyskladnění výrobků včetně použití výrobků pro vlastní potřebu. Neuhrazené poplatky vymáhá inspekce.

Označování výrobků a zařízení obsahující fluorované skleníkové plyny

§ 30

Výrobky a zařízení, u kterých přímo použitelné předpisy Evropských společenství^{1b)} vyžadují jejich označení, lze na území České republiky uvést na trh jen, pokud je jejich označení uvedeno v českém jazyce.

Společná ustanovení

§ 31

(1) Jen certifikovaná osoba může vykonávat činnosti,

a) u kterých to stanoví přímo použitelné předpisy Evropských společenství^{1b)},

b) spočívající v servisu zařízení obsahujícího regulované látky,

c) spočívající v kontrole těsnosti chladících a klimatizačních zařízení obsahujících regulované látky,

d) spočívající v kontrole těsnosti systémů požární ochrany obsahujících regulované látky,

e) spočívající ve znovuzískávání regulovaných látek při recyklaci výrobků, nebo

f) spočívající ve zneškodňování regulovaných látek.

(2) Certifikát vydává ministerstvo nebo jím pověřená osoba.

(3) Certifikát k činnostem podle odstavce 1 písm. a) až d) se vydá osobě, která splňuje požadavky stanovené přímo použitelnými předpisy Evropských společenství^{1b)}.

(4) Certifikát k činnostem podle odstavce 1 písm. e) a f) se vydá osobě, která předloží

a) rozhodnutí krajského úřadu o udělení souhlasu k provozování zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů,

b) doklad o školení fyzických osob vykonávajících znovuzískávání nebo zneškodňování regulovaných látek; rozsah požadovaných znalostí k znovuzískávání nebo zneškodňování regulovaných látek stanoví prováděcí právní předpis,

c) popis použité technologie a

d) v případě žádosti o certifikát k činnosti podle odstavce 1 písm. f) způsob zneškodnění regulovaných látek.

(5) Při výkonu činnosti podle odstavce 1 musí osoba dodržovat závazné postupy pro nakládání s regulovanými látkami nebo fluorovanými skleníkovými plyny anebo zařízeními obsahujícími tyto látky. Závazné postupy spočívající v kontrole těsnosti chladících nebo klimatizačních zařízení anebo systémů požární ochrany, obsahujících fluorované skleníkové plyny, upravují přímo použitelné předpisy Evropských společenství^{1b)}. Závazné postupy pro další činnosti uvedené v odstavci 1 stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Ministerstvo může zrušit certifikát v případě, že dojde k podstatné změně podmínek, za kterých byl certifikát vydán, při závažném porušení podmínek uvedených v certifikátu nebo povinností stanovených tímto zákonem anebo povinností stanovených přímo použitelnými předpisy Evropských společenství^{1a), 1b)}.

§ 32

(1) Osoba, která v kalendářním roce

a) získá od osoby z jiného členského státu Evropské unie více než 100 kg fluorovaných skleníkových plynů,

b) předá osobě do jiného členského státu Evropské unie více než 100 kg fluorovaných skleníkových plynů,

c) zneškodní více než 100 kg fluorovaných skleníkových plynů, nebo

d) uvede poprvé na trh na území České republiky, znovuzíská, recykluje, regeneruje nebo zneškodní regulované látky,

podá nejpozději do 31. března následujícího kalendářního roku ministerstvu zprávu, ve které uvede názvy a množství získaných, předaných nebo zneškodněných fluorovaných skleníkových plynů, s uvedením členského státu, ze kterého byly látky získány nebo do kterého byly předány, původ látek, které byly zneškodněny, nebo názvy a množství regulovaných látek uvedených na trh, znovuzískaných, recyklovaných, regenerovaných nebo zneškodněných, s uvedením původu látek, které byly zneškodněny.

(2) Zprávu podle odstavce 1 a podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství^{1b)} podává osoba prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí¹⁸⁾. Vzor formuláře zprávy stanoví prováděcí právní předpis.

§ 33

Osoba oprávněná k uznání odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace¹⁹⁾, se považuje za certifikovanou osobu, pokud prokáže, že splňuje kvalifikační požadavky stanovené jiným členským státem Evropské unie k výkonu činností podle § 25 odst. 1 nebo má certifikát vydaný jiným členským státem Evropské unie podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství^{1b)} a je zapsána v seznamu osob podle § 34.

§ 34

Ministerstvo vede a uveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup seznam certifikovaných osob. Seznam obsahuje název nebo jméno a příjmení certifikované osoby, její sídlo nebo místo podnikání, telefon nebo adresu elektronické pošty.

18) Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů.

19) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.“.

5. V části první se hlava IV včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 19a zrušuje.

6. Poznámky pod čarou č. 13a a 13b se zrušují.

7. § 39 včetně nadpisu zní:

CELEX 32000R2037, 32006R0842

„§ 39

Opatření k nápravě při porušení povinností souvisejících s ochranou ozonové vrstvy Země a klimatického systému Země

(1) Při zjištění závažného porušení povinností vyplývajících z ustanovení hlavy III nebo z ustanovení přímo použitelných předpisů Evropských společenství^{1a),1b)} inspekce uloží právnícké nebo fyzické osobě porušující tyto povinnosti opatření k nápravě nebo navrhne zrušení certifikátu, včetně odejmutí regulovaných látek, fluorovaných skleníkových plynů nebo výrobků, které obsahují regulované látky nebo fluorované skleníkové plyny, na náklady této osoby.

(2) Inspekce může uložit osobě uvedené v odstavci 1, aby učinila na svůj náklad opatření směřující k nezávadnému zneškodnění, případně recyklaci nebo regeneraci regulovaných látek, fluorovaných skleníkových plynů nebo výrobků, které obsahují regulované látky nebo fluorované skleníkové plyny. Podání odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

8. V § 40 odstavec 9 zní:

CELEX 32000R2037, 32006R0842

„(9) Pokutu do 2 000 000 Kč uloží inspekce osobě, která

- a) poruší alespoň jednu z povinností uvedených v § 25, § 26 odst. 1 až 4, § 27 odst. 1 až 5, § 28 odst. 1 až 3, § 29 odst. 1 a 4, § 31 odst. 1 a 5 nebo § 32 odst. 1,
- b) poruší alespoň jednu z povinností uvedených v ustanoveních přímo použitelného předpisu Evropských společenství upravujícího podmínky ochrany ozonové vrstvy Země^{1a)},
- c) poruší alespoň jednu z povinností uvedených v ustanoveních přímo použitelných předpisů Evropských společenství^{1b)}“.

9. V § 40 odst. 12 se slova „ , nebo osobě, která provádí činnost podle § 29 odst. 1 a 4 v rozporu s § 29 odst. 5“ zrušují.

10. V § 43 písmeno g) zní:

„g) zabezpečuje inventarizaci emisí a propadů látek ovlivňujících klimatický systém Země prostřednictvím Národního inventarizačního systému podle § 13 odst. 2“.

CELEX 32000R2037, 32006R0842

11. V § 43 písm. n) se slovo „a“ nahrazuje čárkou a na konci textu písmene n) se doplňují slova „a osobou pověřenou k vydávání certifikátů podle hlavy III“.

12. V § 43 písmeno o) zní:

CELEX 32000R2037, 32006R0842

„o) vydává a ruší certifikáty podle hlavy III,“.

13. V § 43 písmeno x) zní:

„x) vede a zveřejňuje seznam certifikovaných osob podle hlavy III,“.

14. V § 43 se doplňuje písmeno y), které zní:

CELEX 32006R0842

„y) je příslušným orgánem pro podávání zpráv podle článku 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006^{1b)}.“.

CELEX 32006R0842

15. V § 46 odst. 1 písm. o) se odkaz na poznámku pod čarou č. 13a nahrazuje odkazem na poznámku pod čarou č. 1a a na konci textu písmene o) se doplňují slova „a o některých fluorovaných skleníkových plynech^{1b)}“.

16. V § 46 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) dodržování emisních limitů, emisních stropů, přípustné tmavosti kouře a přípustné míry obtěžování zápachem u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů; dodržování limitního obsahu těkavých organických látek ve výrobcích, jejich dovoz, přepravu, prodej, označování, přečerpávání, skladování a používání v souladu s prováděcím právním předpisem,“.

17. V § 46 odst. 2 písmeno i) zní:

CELEX 32000R2037, 32006R0842

„i) plnění povinností uvedených v ustanoveních hlavy III nebo v přímo použitelných předpisech Evropských společenství^{1a), 1b)}.“.

18. V § 46 odst. 2 se písmeno j) zrušuje.

19. § 47 zní:

CELEX 32000R2037, 32006R0842

„§ 47

Česká obchodní inspekce

Česká obchodní inspekce

a) kontroluje kvalitu paliv na vnitřním trhu v rozsahu kvalitativních ukazatelů stanovených prováděcím právním předpisem a technickými předpisy a za zjištěné nedostatky ukládá pokuty podle zvláštního právního předpisu²¹⁾,

b) kontroluje označování regulovaných látek v souladu s § 27 odst. 1 a fluorovaných skleníkových plynů v souladu s § 30 a v případě zjištění porušení povinnosti označování dává podnět inspekci k uložení pokuty.“.

20. § 51 zní:

„§ 51
Celní úřady

(1) Celní úřady

a) provádějí kontrolu dovozů, vývozů a uvádění na trh regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství upravujícího podmínky ochrany ozonové vrstvy Země^{1a)},

b) provádějí kontrolu při uvádění na trh fluorovaných skleníkových plynů a výrobků, které mohou tyto látky a plyny obsahovat, podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o některých fluorovaných skleníkových plynech^{1b)},

c) dávají podněty inspekci, zjistí-li porušení povinností při provádění kontroly podle písmen a) nebo b),

d) poskytují ministerstvu do 31. března údaje z celní evidence za předchozí kalendářní rok podle přílohy č. 9 k tomuto zákonu, které se týkají vývozů a dovozů regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, a uvádění na trh fluorovaných skleníkových plynů a výrobků, které je obsahují; obdobně poskytuje údaje z celní evidence, které se týkají vývozu a dovozu paliv, výrobků, které obsahují těkavé organické látky,

e) dávají podněty ministerstvu k uplatnění vrchního státního dozoru,

f) spravují poplatky podle § 3a a 19.

(2) Celní úřady si při kontrole podle tohoto zákona mohou vyžádat odbornou pomoc inspekce.“

21. V § 52 odst. 1 písm. c) a d) se za slova „regulovaných látek“ vkládají slova „nebo fluorovaných skleníkových plynů“.

22. V § 52 odst. 1 písm. d) se za slova „regulované látky“ vkládají slova „, fluorované skleníkové plyny“.

23. V § 52 odst. 1 písm. e) se za slova „zakázané regulované látky“ vkládají slova „nebo zakázaného fluorovaného skleníkového plynu“ a za slova „regulovanou látku“ se vkládají slova „nebo fluorovaný skleníkový plyn“.

24. V § 52 odst. 2 a 3 se za slova „regulovaných látek“ vkládají slova „, fluorovaných skleníkových plynů“.

25. V § 52 odst. 3 se slova „právních předpisů Evropských společenství upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země^{13a)}“ nahrazují slovy „přímo použitelného předpisu Evropských společenství^{1b)}“.

26. V § 53 odst. 1 se slova „,§ 17 odst. 1 písm. a) a § 51 písm. g)“ nahrazují slovy „a § 17 odst. 1 písm. a)“.

27. V § 55 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

28. V § 55 odst. 2 se slova „§ 24 odst. 7, § 25 odst. 7, § 27 odst. 2, § 29 odst. 12, § 30 odst. 4, § 33 odst. 5, § 35 odst. 3“ nahrazují slovy „§ 24 odst. 3, § 26 odst. 4, § 27 odst. 1, § 28 odst. 3, § 31 odst. 4 písm.b), § 31 odst. 5, § 32 odst. 2“.

29. V příloze č. 9 písm. d) úvodní části ustanovení se slova „podle přílohy č. 4 nebo 10 k tomuto zákonu“ nahrazují slovy „podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství^{1a)}“.

30. Příloha č. 10 se zrušuje.

32006R0842

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Povolení k zacházení s regulovanými látkami a zápis do registru revizních techniků chladicích a klimatizačních zařízení vydané podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za certifikát podle § 31 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a to se stejnou dobou platnosti a v rozsahu podmínek v nich stanovených.

2. Pro činnosti instalace, servisu, údržby chladicích a klimatizačních zařízení s fluorovanými skleníkovými plyny a znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů z chladicích a klimatizačních zařízení se do 4. července 2009 povolení k zacházení s regulovanými chladivými, vydané podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za certifikát podle § 31 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Pro činnosti instalace, servisu, údržby systémů požární ochrany a hasicích přístrojů s fluorovanými skleníkovými plyny, kontroly těsnosti fluorovaných skleníkových plynů ze systémů požární ochrany a hasicích přístrojů a znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů ze systémů požární ochrany a hasicích přístrojů se do 4. července 2009 povolení k zacházení s regulovanými hasivými, vydané podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za certifikát podle § 31 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Pro činnost znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů při recyklaci výrobků se do 4. července 2009 povolení ke znovuzískávání regulovaných látek při recyklaci výrobků, vydané zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za certifikát podle § 31 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Pro činnost kontroly těsnosti fluorovaných skleníkových plynů z chladicích a klimatizačních zařízení se do 4. července 2009 zápis do registru techniků chladicích a klimatizačních zařízení, který byl proveden podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za certifikát podle § 31 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Osoba, která má povinnost podat zprávu podle § 32 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, podá tuto zprávu prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí poprvé za rok 2009. Pro ohlašování povinných údajů za rok 2008 se použije způsob ohlašování zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Zrušovací ustanovení

Nařízení vlády č. 117/2005 Sb., o některých opatřeních zabezpečujících ochranu ozonové vrstvy, se zrušuje.

Čl. IV

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Důvodová zpráva

OBECNÁ ČÁST

Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Ministerstvo životního prostředí vypracovalo návrh změny zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, která souvisí s přijetím **nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech**, včetně jeho prováděcích nařízení Komise přijatých v dubnu t.r., a s provedením některých jeho ustanovení na národní úrovni, stejně jako s dalšími důsledky, které vyplývají z přijetí tohoto nařízení **v oblasti ochrany ozonové vrstvy**. Navržená změna zákona kompletně nahrazuje dosavadní hlavu III (Ochrana ozonové vrstvy Země) a hlavu IV (Ochrana klimatického systému Země).

Fluorované skleníkové plyny, označované také jako tzv. F-plyny, se dělí do skupin obsahujících částečně fluorované uhlovodíky (látky HFC), zcela fluorované uhlovodíky (látky PFC), a fluorid sírový (SF₆). Jejich seznam je uveden v příloze č. 1 k výše uvedenému evropskému nařízení. F-plyny mají řadu velmi dobrých technických vlastností, pro které jsou v praxi široce používány. Jde o stejné případy použití jako byly případy dřívějšího používání pro životní prostředí značně nebezpečných halonů a freonů (dále „regulované látky“). V devadesátých letech byly F-plyny zavedeny jako jejich náhrada. F-plyny se používají hlavně v oboru chlazení, klimatizace a tepelných čerpadel, ve výrobě a aplikacích tepelných izolací, jako hasiva v požární ochraně, při výrobě obuvi, průmyslových elektrických spínačů apod. Celosvětová výroba a spotřeba F-plynů představuje každoročně asi milión tun a má stoupající tendenci. Tyto látky se při používání dostávají formou emisí do ovzduší a podílejí se tak na jeho znečištění. Chemicky jsou velmi stálé a v atmosféře přetrvávají desítky až stovky let. Nepříznivě přispívají ke změně globálního klimatu, za které se považuje především jeho oteplování. Některé z nich jsou více než tisícinásobně škodlivější než oxid uhličitý, mají

vysoký potenciál globálního oteplování (GWP). Podle Kjótského protokolu se emise F-plynů započítávají do limitů požadovaného snížení emisí skleníkových plynů, kterých mají jeho signatářské země, včetně EU, v příštích letech dosáhnout. Pro EU to není snadný úkol a proto její vrcholové orgány přijímají další přísná opatření k jeho splnění. Jedním z nich je i vydání nařízení (ES) č. 842/2006, jehož cílem je právě snížení emisí některých fluorovaných skleníkových plynů.

Nařízení (ES) o některých fluorovaných skleníkových plynech zavádí nové povinnosti v oblasti využívání fluorovaných skleníkových plynů jako chladicích médií, hasiv, rozpouštědel a inertních plynů ve vysokonapěťových spínacích zařízeních.

Cit. nařízení ukládá povinnosti nejen osobám, ale i členským zemím Evropských společenství, zejména v oblasti provedení některých ustanovení, zavedení sankcí, systému předávání zpráv a pod. Jedná se konkrétně o článek 5 odst. 2 a 4, podle kterých jsou členské země povinny upravit požadavky na školení a certifikaci, dále o článek 6 odst. 4, podle kterého jsou členské země povinny zavést systémy podávání zpráv a konečně o článek 13, který členským zemím stanoví povinnost přijetí předpisů o sankcích ukládaných za porušení tohoto nařízení.

Kromě tohoto nařízení upravuje problematiku chladicích médií a hasiv také nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu (jehož adaptace je již provedena ve stávajícím zákoně o ochraně ovzduší). Podobně jako v případě nařízení o fluorovaných skleníkových plynech, i nařízení (ES) č. 2037/2000 obsahuje ustanovení požadující po členských zemích přijetí určitých legislativních kroků, jejichž smyslem je v maximální možné míře eliminovat nežádoucí emise látek do ovzduší.

Pod pojmem „látky poškozující ozonovou vrstvu“ nebo „regulované látky“ rozumíme halogenované organické sloučeniny, které se podílejí na poškozování ozonové vrstvy ve stratosféře, které chrání Zemi před nebezpečným ultrafialovým zářením. Těmito látkami se zabývá Montrealský protokol o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, který je prováděcím mechanismem Vídeňské úmluvy na ochranu ozonové vrstvy. Seznamy regulovaných látek najdeme kromě tohoto protokolu také v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.

Regulované látky jsou postupně vyřazovány ze všech oblastí použití. Nařízení (ES) o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, kromě zákazů použití, obsahuje rovněž ustanovení, která předepisují provozovatelům obdobné povinnosti jako nařízení (ES), o některých fluorovaných skleníkových plynech. Jedná se zejména o povinnost znovuzískávání regulovaných látek z vyřazených zařízení a o povinnost kontroly úniků látek ze zařízení, která jsou v provozu.

Pro zhodnocení platného právního stavu, uchopení problematiky nezbytnosti navrhované právní úpravy a její základní koncepce je klíčovým poznatkem ta skutečnost, že obě citovaná nařízení se v oblasti chlazení a požární ochrany týkají zcela stejných typů zařízení (v některých případech i stejných zařízení, kde jsou tyto látky obsaženy ve směsi) a zcela stejných osob a podnikatelských subjektů. Fluorované skleníkové plyny totiž slouží v mnoha aplikacích jako náhrady za látky poškozující ozonovou vrstvu. Přestože se tedy jedná o stejná zařízení, stejné osoby a stejnou problematiku, komunitární legislativa vychází ze skutečnosti, že dotčené skupiny látek jsou upraveny dvěma různými mezinárodními úmluvami (Montrealský protokol a Kjótský protokol) a stanovuje k nim podobné, avšak odlišné upravené povinnosti.

Způsob, kterým je navržená právní úprava koncipována, odráží potřebu tyto dva odlišné přístupy v maximální míře sjednotit tak, aby pokud možno nedošlo k nárůstu administrativní zátěže podnikatelských subjektů a nedocházelo k duplicitním či odlišným povinnostem. Proto návrh změny zákona obsahuje rozsáhlou změnu terminologie v oblasti ochrany ozonové

vrstvy, návrh odráží maximální snahu řešit obě oblasti z hlediska provozovatele (či podnikatelských subjektů činných v oblasti servisu dotčených zařízení) stejným způsobem. Přestože dosavadní národní úprava ochrany ozonové vrstvy je funkční, doznává touto změnou celé řady změn, jak co se týče přesnější formulace a větší přehlednosti, tak i změn věcných, zejména pokud se jedná o upřesnění rozsahu plnění povinností členské země dané nařízením (ES) č. 2037/2000. Za důležitou úpravu dosavadního stavu lze považovat zejména rozšíření povinnosti kontrol úniků regulovaných látek i na systémy požární ochrany, kterou nařízení (ES) č. 2037/2000 implicitně v článku 16 požaduje, avšak dosavadní formulace zákona není v této oblasti efektivně aplikovatelná.

Zároveň je třeba konstatovat, že v oblasti kontrol úniků látek z chladicích zařízení a systémů požární ochrany existuje v komunitární legislativě (tedy v nařízení (ES) č. 2037/2000 versus nařízení (ES) č. 842/2006) nežádoucí odlišnost v uložených povinnostech, zejména pokud se jedná o frekvenci předepsaných kontrol u látek poškozujících ozonovou vrstvu a u fluorovaných skleníkových plynů. Fluorované skleníkové plyny, jejichž hodnota GWP (potenciál globálního oteplování vztažený k CO₂) se u nejčastěji používaných chladiv pohybuje asi od 1300 (chladiivo R-134a) do 3260 (chladiivo R-404a) a které ozonovou vrstvu nepoškozují, mají předepsány častější kontroly úniků než látky, které ozonovou vrstvu poškozují a jejichž hodnota GWP je podstatně vyšší, a sice od 1700 (chladiivo R-22) do 8500 (chladiivo R-12). Kromě disproporce požadavků v oblastech kontrol úniků se setkáme i se stejně neadekvátní přísností v jiných oblastech jako je označování, instalace systémů detekce úniků a podobně.

Z tohoto důvodu obsahuje navrhovaná právní úprava ustanovení v oblasti ochrany ozonové vrstvy, které má tento rozdíl setřít tam, kde je to z hlediska nařízení (ES) č. 2037/2000 možné (článek 17 tohoto předpisu stanovuje členským státům použít pro prevenci emisí regulovaných látek veškerá použitelná opatření) a zamezit tak vzniku nežádoucí motivace provozovatelů setrvat u environmentálně méně výhodného řešení. Tato nežádoucí motivace by při nedostatečném ošetření zmiňované asymetrie vyplývala ze zvýšení provozních nákladů technologií s nižším dopadem na životní prostředí oproti provozním nákladům technologií, které jsou z hlediska globálního oteplování i poškozování ozonové vrstvy nebezpečnější.

Oproti dosavadnímu stavu navržená právní úprava počítá s certifikáty vydanými na dobu neurčitou (dosud se vydávala povolení na dobu cca 3 let) a v tomto ustanovení zároveň umožňuje Ministerstvu certifikát odebrat v případě závažného porušení povinností či podmínek, za nichž se certifikát vydává. Cílem této změny je rovněž snížení administrativní zátěže podnikatelů.

Většina navrhovaných změn v části zákona, která se týká ochrany ozonové vrstvy, vyplývá z právě popsaných východisek a odráží rovněž požadavky a názor nejčastějších uživatelů právní úpravy této oblasti, což jsou především podnikatelské subjekty zabývající se kontrolou úniků, servisem chlazení, klimatizace a tepelných čerpadel. Koncepce, která do značné míry sjednocuje obě úpravy tak, aby byly pro uživatele přehledné a nedocházelo k duplicitním povinnostem, byla diskutována s předními zástupci chladírenského průmyslu i podnikatelských subjektů činných v požární ochraně a zejména pak s profesní organizací SCHKT (Svaz chladicí a klimatizační techniky). Ukázalo se, že pokud jde o maximální provázanosti právní úpravy F-plynů a regulovaných látek, panuje mezi předkladatelem (MŽP) a zástupci podnikatelského sektoru (chlazení, klimatizace, požární ochrana) názorová shoda.

Navrhovaná změna zákona obsahuje zmocnění k upravení požadavků na certifikaci podle článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech. Zároveň stanovuje nové kompetence kontrolním orgánům v oblasti fluorovaných skleníkových plynů, zejména pokud se jedná o uvádění výrobků na trh, kontrolu

úniků, označování apod. Těmito kontrolními orgány jsou Česká inspekce životního prostředí, Česká obchodní inspekce a celní úřady. Zároveň jsou v návrhu upravena opatření týkající se správních deliktů a systému podávání zpráv.

Věcné změny v oblasti regulovaných látek se týkají zejména zmiňovaných kontrol úniků regulovaných látek ze systémů požární ochrany a přizpůsobení některých požadavků komunitární legislativě v oblasti F-plynů. Tam, kde Evropská komise stanovuje požadavky na označování a kontroly úniků F-plynů prováděcími nařízeními, obsahuje návrh změny zákona ustanovení zmocňující Ministerstvo životního prostředí ke stanovení obdobných požadavků u regulovaných látek formou vyhlášky. Dosavadní systém povolení u regulovaných látek se mění tak, aby byl shodný se systémem certifikací u F-plynů a aby bylo možné certifikovat jednotlivé činnosti (týkající se obou skupin látek) jednotně. Tato sice rozsáhlá avšak velmi důležitá změna umožní jednak využít dosud vydaná rozhodnutí v oblasti regulovaných látek jako přechodné certifikáty v oblasti F-plynů a jednak se z pohledu uživatele zúží celá problematika dvou odlišných evropských předpisů na absolvování jednoho školení s jedním certifikátem a z pohledu provozovatelů zařízení na jeden registr osob, jejichž služeb lze využít pro servis zařízení, jeho likvidaci, instalaci či pravidelnou předepsanou kontrolu úniků bez ohledu na to, jaké chladivo je v zařízení obsaženo (zda regulovaná látka nebo fluorovaný skleníkový plyn).

Zhodnocení platného právního stavu

Nařízení (ES) č. 2037/2000 stejně jako nařízení (ES) č. 842/2006 upravuje problematiku chladicích médií a hasiv. Nařízení (ES) č. 2037/2000 bylo na národní úrovni adaptováno zákonem č. 86/2002 Sb. o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ze dne 14. února 2002. Ve své původní podobě obsahoval zákon většinu ustanovení shodných s nařízením (ES) č. 2037/2000. Dne 29. ledna 2004 byl přijat zákon č. 92/2004, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění zákona č. 521/2002 Sb. Touto změnou došlo k vypuštění té části zákona, která byla duplicitní s tímto přímo použitelným předpisem Evropských společenství a naopak byla přijata některá nová ustanovení k provedení nařízení (ES) č. 2037/2000. Dne 23. února 2005 byl přijat prováděcí předpis k tomuto zákonu, kterým je nařízení vlády č. 117/2005 Sb., o některých opatřeních zabezpečujících ochranu ozonové vrstvy.

Navrhovaná změna zákona o ochraně ovzduší souvisí s přijetím nařízení (ES) č. 842/2006 a s provedením některých jeho ustanovení na národní úrovni, stejně jako s dalšími důsledky, které vyplývají z přijetí tohoto nařízení v oblasti ochrany ozonové vrstvy. Nařízení (ES) č. 842/2006 zavádí nové povinnosti v oblasti využívání fluorovaných skleníkových plynů jako chladicích médií, hasiv, rozpouštědel a inertních plynů ve vysokonapěťových spínacích zařízeních. Provedení tohoto nařízení, stanovení kompetencí a způsobu vymáhání povinností v něm obsažených dosud není v českém právním řádu zatím vůbec zakotveno.

V průběhu projednávání tohoto návrhu byla přijata následující zcela nová prováděcí nařízení Komise k nařízení (ES) č. 842/2006:

- Nařízení Komise (ES) č. 1493/2007 ze dne 17. prosince 2007 kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 zavádí formát pro zprávu předkládanou výrobcem, dovozci a vývozci některých fluorovaných skleníkových plynů.
- Nařízení Komise (ES) č. 1494/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví způsob označování

a další požadavky na označování produktů a zařízení obsahujících určité fluorované skleníkové plyny.

- Nařízení Komise (ES) č. 1497/2007 ze dne 18. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních systémů požární ochrany obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.
- Nařízení Komise (ES) č. 1516/2007 ze dne 19. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních chladicích a klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.
- Nařízení Komise (ES) č. 303/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o chladicí a klimatizační zařízení a tepelná čerpadla obsahující některé fluorované skleníkové plyny.
- Nařízení Komise (ES) č. 304/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o stacionární systémy požární ochrany a hasicí přístroje obsahující některé fluorované skleníkové plyny.
- Nařízení Komise (ES) č. 305/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapěťových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.
- Nařízení Komise (ES) č. 306/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání rozpouštědel na bázi některých fluorovaných skleníkových plynů ze zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.
- Nařízení Komise (ES) č. 307/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapěťových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.
- Nařízení Komise (ES) č. 308/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví forma oznámení školících a certifikačních programů členských států.

Současná národní právní úprava v oblasti ozonové vrstvy je funkční, avšak podoba hlavy III zákona č. 86/2002 Sb. o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je strukturovaná nepřehledným způsobem, z hlediska pojmů je často nekonzistentní s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu a vykazuje celou řadu především formálních nedostatků.

Zároveň jsou v oblasti ochrany ozonové vrstvy stanoveny méně přísné povinnosti než které ukládá nařízení (ES) č. 842/2006, které se týká méně nebezpečných látek. V současné době existují věcné nesrovnalosti v úpravě obou oblastí. Navrhovaná úprava si klade za cíl tyto nesrovnalosti v maximální míře odstranit z hlediska uživatelů a provozovatelů.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, její slučitelnosti s akty práva Evropské unie a odůvodnění případných odchylek

Látky poškozující ozonovou vrstvu a fluorované skleníkové plyny podléhají dvěma důležitým mezinárodním smlouvám, kterými jsou Rámcová úmluva OSN o změně klimatu, resp. její Kjótský protokol a Vídeňská úmluva na ochranu ozonové vrstvy, resp. její Montrealský protokol. Česká republika je smluvní stranou všech těchto mezinárodních smluv.

Navrhovaná úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami, které se týkají změny klimatu. Právě naopak slouží jako nástroje provedení Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech na národní úrovni a naplňuje tak obecný závazek Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu v článku 4 přijímat opatření ke snižování emisí všech skleníkových plynů a přispívá k plnění redukčního cíle České republiky stanoveného Kjótským protokolem.

Navrhovaná úprava rovněž není v rozporu s mezinárodními smlouvami, které se týkají ochrany ozonové vrstvy. Stejně jako dosavadní úprava i tato její nová navrhovaná podoba slouží k provedení Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu na národní úrovni a naplňuje tak obecný závazek Vídeňské úmluvy na ochranu ozonové vrstvy v článku 2 přijímat opatření k zamezení poškozování ozonové vrstvy, které vyplývá z antropogenních emisí. Kromě naplnění obecných cílů Vídeňské úmluvy sleduje nová právní úprava také ustanovení v článku 17 Nařízení (ES) 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, podle kterého jsou přijímána veškerá použitelná opatření k prevenci emisí regulovaných látek.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad

Ministerstvo životního prostředí

MŽP se může díky certifikacím podle nařízení (ES), o některých fluorovaných skleníkových plynech zvýšit administrativní zátěž na vedení tisíců správních řízení pro udělení certifikací. České inspekci životního prostředí se výrazně rozšíří kontrolní kompetence. Počítá se však s pověřením certifikačního orgánu, kterým bude pro oblast chlazení Svaz chladicích a klimatizačních techniků a pro oblast požární ochrany ESTO Cheb s. r. o., která provozuje Halonovou banku ČR a vlastní školící středisko. Náklady se tím přenesou do podnikatelského sektoru (viz. níže).

ČIŽP požaduje personální posílení minimálně o 12 osob, tj. 6 mil. Kč, a i 3 vozidla. Tyto údaje vycházejí z porovnání počtu inspektorů na úseku ochrany ovzduší, počtu zdrojů znečišťování ovzduší na jedné straně a počtu kontrolovaných zařízení s fluorovanými skleníkovými plyny na straně druhé.

Vyjádření CS ČR

Provádění kontroly dodržování omezení použití fluoridu sírového nebo přípravků, které jej obsahují, dle čl. 8 odst. 2 nařízení o F-plynech v obvyklém počtu (viz kontroly regulovaných látek) by nemělo znamenat nárůst finančního zatížení CS ČR. Z důvodu předpokládaného slučování celní a daňové správy a připravovaného (zatím pouze v obecné podobě) konceptu nové společné složky nelze v současné době kvalifikovaně posoudit požadované personální nároky.

V současné době se Česká obchodní inspekce dosud nevyjádřila k nově navrženým kompetencím z hlediska personální náročnosti a finančních dopadů.

Podnikatelský sektor

Dopady na podnikatelskou sféru z hlediska požadavků na F-plyny vyplývají především z již platného Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech.

Dodatečné náklady na proškolení odpovědných osob v oblasti F-plynů se budou pohybovat ve výši 12 až 15 tis. na osobu. Celkové náklady se odvíjejí od počtu certifikovaných osob na fluorované skleníkové plyny, který není možné odhadnout.

Druhá část novely týkající se regulovaných látek bude mít negativní dopad na podnikatele vlastníci zařízení s minimálním obsahem těchto látek 30 kg. Celkové roční náklady všech provozovatelů těchto zařízení na nově požadované kontroly budou podle odhadu činit 28,2 mil. Kč a celkové investiční náklady všech provozovatelů vynaložené na pořízení detekčních zařízení budou podle odhadu 26,25 mil. Kč. Tento odhad vychází z přibližného počtu zařízení stanoveného jako průnik dat ze studie z roku 2004 a údajů od větších společností zajišťujících kontroly úniků a dále z odhadů nákladů na provedení jedné kontroly a pořízení systému detekce úniků.

Předpokládá se, že tyto dopady vyrovnají velice nízkou cenu současně nejvíce používaného regulovaného chladiva R-22, která je dalším faktorem brzdícím přechod na chladiva s nižším ODP a GWP a povedou uživatele k pořízení nového chladicího systému, což ostatně vyplývá z úplného zákazu použití HCFC od roku 2015, který vyplývá z článku 5 Nařízení 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.

Příznivým dopadem na podnikatelskou sféru je snížení administrativní zátěže v souvislosti se zúžením či zrušením některých oznamovacích povinností.

Povědomí podnikatelů o působnosti Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech je dostatečné. Je to dáno zejména tím, že dialog o této úpravě je veden na všech úrovních už od roku 2003. Většina dotčených subjektů zaznamenala legislativní změnu předepisující četnější kontroly zařízení s halogenovanými uhlovodíky. Vzhledem k tomu, že většina provozovatelů zařízení nečiní rozdíl mezi regulovanými látkami a fluorovanými skleníkovými plyny, existuje obecné povědomí o tom, že „se zvyšuje počet kontrol na zařízeních.

Výpočet nákladů

V oblasti regulovaných látek se novela zákona dotkne provozovatelů zařízení, která obsahují regulované látky v množství větším než 30 kg

V následujících dvou tabulkách jsou odhadnuty celkové roční náklady na kontroly. Nově navrhované úpravy se budou týkat celkem cca 3 130 subjektů. Při odhadu počtu zařízení se vycházelo ze studie ČVUT z roku 2004 a z konzultací s většími servisními firmami. Vyšší náklady na kontrolu zařízení v supermarketech jsou dány velikostí klimatizačního zařízení a tím pádem i delší dobou kontroly.

Tab. I Odhad ročních nákladů na kontroly u zařízení s obsahem regulovaných látek 30-300 kg

Druh zařízení	Počet zařízení	Náklady na 1 kontrolu	Počet nově požadovaných kontrol/rok
Živnostenské chlazení+průmysl	1 000	5 000	1
Supermarkety	500	10 000	
Klimatizace	1 500	10 000	
Distribuční sklady	25	5 000	
Celkové roční náklady		25 125 000	

U zařízení s obsahem regulované látky nad 300 kg jsou dále započítány investiční náklady, neboť u těchto zařízení bude vyžadována instalace systému detekce úniků. Hodnota 250 tis. za instalaci systému detekce vychází z průměru, kdy cena pevného (základního) detektoru je 150 tis. a cena multifunkčního detektoru IR nebo ultrazvukového je 350 tis.

Tab. II Odhad ročních nákladů na kontroly a celkové investiční náklady u zařízení s obsahem regulovaných látek nad 300 kg

Druh zařízení	Počet zařízení	Náklady na 1 kontrolu	Počet nově požadovaných kontrol/rok	Investiční náklady
Živnostenské chlazení+průmysl	5	5 000	3	250 000
Supermarkety	80	10 000		250 000
Klimatizace	20	10 000		250 000
Celkové náklady		3 075 000		26 250 000

Celkové roční náklady vynaložené těmito provozovateli na dodatečné kontroly (nad rámec současné právní úpravy) lze odhadnout na 28,2 mil. Kč a celkové investiční náklady na instalaci systému detekce úniků (týká se pouze zařízení s obsahem regulovaných látek nad 300 kg) na cca 26,25 mil. Kč.

Nulová varianta

V případě, že by nebyla přijata úprava, která na národní úrovni provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech, nebyl by tento předpis zcela vymahatelný a jeho ustanovení realizována. Veškeré povinnosti by zůstaly v přímo použitelném nařízení, avšak neexistovaly by například sankce, ani způsob, kterým by bylo možné tyto povinnosti splnit. Členské státy mají povinnost přijmout nezbytná opatření k zajištění provádění nařízení. Následně musí do 4. července 2008 oznámit Komisi předpisy, kterými bylo nařízení adaptováno. V opačném případě by to znamenalo zahájení řízení o porušení Smlouvy ES (*infringement procedure*).

Stav provedení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu na národní úrovni by zůstal nezměněn. Hlava III zákona o ochraně ovzduší by nadále zůstala nepřehledná a značně zcela nesrozumitelná. Nebylo by třeba

navyšovat počet kontrol těsnosti, neboť pro fluorované skleníkové plyny by je nikdo neprováděl a právní úprava v oblasti regulovaných látek by nadále obsahovala na provozovatele více požadavků než právní úprava v oblasti fluorovaných skleníkových plynů.

V případě, že by zákon upravoval pouze oblast pokrytou nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech a oblast ochrany ozonové vrstvy, která je pokrytá nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, by na národní úrovni zůstala ve stávajícím stavu, lze očekávat následující:

- Servisní organizace by musely místo jednoho rozhodnutí o vydání certifikátu získat rozhodnutí dvě: rozhodnutí o povolení k zacházení s regulovanými chladivými (znovuzískávání) a příslušný certifikát.
- Osoby provádějící kontrolu těsnosti by musely získat rozhodnutí o zápisu do registru revizních techniků a navíc ještě certifikát, čili opět dvě různá rozhodnutí.
- Jelikož si většina provozovatelů, ale i servisních organizací plete fluorované skleníkové plyny a regulované látky, nebylo by vůbec zřejmé, na která zařízení se vztahuje která četnost kontrol, neboť v obou případech se jedná o chlazení, klimatizaci a požární ochranu. Docházelo by zřejmě k situacím, v níž by byla zařízení kontrolována jakoby obsahovala nebezpečnější látky (což je však paradoxně méně často) a došlo by k nárůstu přestupků způsobených neznalostí legislativy, resp. její nekonzistencí.
- V případě že by u rozhodnutí vydávaných pro příslušné činnosti zůstaly rozdílné podmínky u regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů, byly by kontroly prováděny dvěma různými skupinami osob (byť by se ve větší části tyto skupiny překrývaly).
- Jelikož některá zařízení obsahují ve směsi regulované látky i fluorované skleníkové plyny, musely by u nich být prováděny kontroly zvlášť, jednou podle legislativy platné v oblasti ozonové vrstvy a jednou podle legislativy platné v oblasti fluorovaných skleníkových plynů a počet kontrol by tak byl dokonce ještě vyšší než kdyby byly obě právní úpravy sjednoceny.
- Relativní navýšení provozních nákladů zařízení s méně nebezpečnými látkami oproti zařízení s významně nebezpečnějšími látkami a tím také vyšší ilegální obchod s HCFC, jejichž použití pro plnění chladicích okruhů má být od roku 2015 již zcela zakázáno a pro některé typy zařízení je zakázáno již nyní.
- Zavádění environmentálně šetrnějších technologií by mělo další konkurenční nevýhodu – kromě nízké ceny HCFC-22 oproti fluorovaným skleníkovým plynům ještě navíc vyšší počet kontrol.
-

Konzultace s podnikateli

Předkladatel je v častém (zejména telefonickém, ale i písemném) kontaktu s dotčenými subjekty, které jsou již několik let podporovány v tom, aby v případě nejasností konzultovali s pracovníky MŽP. Navrhovaná úprava byla jednak konzultována s mnohými subjekty, které

žádaly informace a zároveň při té příležitosti podnítily diskuzi k některým oblastem upravovaným navrhovanou novelou zákona a jednak cíleně s některými společnostmi působícími v oblasti energetiky, potravinářství, dopravy, odpadového hospodářství, chlazení a požární ochrany. Tyto subjekty nejsou z časových důvodů nijak evidovány. Následuje proto zkrácený výčet subjektů:

Svaz chladicí a klimatizační techniky

ESTO Cheb, s. r. o.

ČSA, a. s.

Praktik Systém, s. r. o.

D+P Rekont, s. r. o.

Trane ČR, s. r. o.

České radiokomunikace, a. s.

KaS, s. r. o.

ČEZ, a. s.

Škoda auto, a. s.

ECO trend, s. r. o.

Frosttechnika, spol. s r. o.

Vztah navrhované právní úpravy k letecké a lodní dopravě

Pojem „stacionární aplikace nebo zařízení“ se vztahuje i na systémy požární ochrany v letadlech. Nařízení Komise č. 1497/2007 v preambuli (bod č. 1) požaduje stanovení celkové náplně systému požární ochrany *součtem náplní v daných zásobnících* a to v případě, že se tento systém skládá z *několika propojených zásobníků*. V případě letadel se jedná o ruční hasicí přístroje pro ochranu posádky, případě stabilní hasicí zařízení pro ochranu motorů, v nichž jednotlivé nádoby s hasivem nejsou propojeny. To znamená, že zařízením v tomto případě není celé letadlo, ale každá jednotlivá aplikace, jejíž nádoby s hasivem nejsou propojeny s jinou aplikací. Naprostá většina letadel (s výjimkou některých nákladních) je tudíž vybavena aplikacemi do 3 kg halonu a nevztahuje se na ně tudíž ani dosavadní povinnost kontrol úniků jednou za rok. Tento výklad pro fluorované skleníkové plyny uplatňuje Ministerstvo životního prostředí také v případě halonových systémů požární ochrany, které jsou předmětem současně platného § 29 odst. 6 zákona o ochraně ovzduší.

Dle informací předkladatele neexistuje letoun vybavený systémy požární ochrany s obsahem látek nad 300 kg, ani zvlášť ani dohromady.

Stanovení kvalifikace se předpokládá jako doposud, čili bude se jednat o osoby, které mají osvědčení podle part 145 nařízení Komise (ES) č. 2042/2003 o letové způsobilosti. Kontroly těsnosti nádob nejsou novým ani v letecké technice neznámým pojmem, tyto kontroly předepisují výrobci zařízení jsou předmětem CMM (component maintenance manual), který schvaluje Národní úřad pro civilní letectví. Kontroly těsnosti jsou tudíž proveditelné a v praxi prováděné a případně stanovené požadavky budou v porovnání s dokumentací CMM spíše obecného charakteru. Požadavky na školicí a certifikační orgán stanoví teprve Evropská komise prováděcím nařízením.

Pokud se jedná o podávání zpráv, tento systém je již několik let zaveden a letečtí dopravci dosud neidentifikovali žádný problém v jeho fungování. Obsah hlášení stanovuje příloha č. 4 nařízení vlády č. 117/2005 Sb. a dosud se nevyskytl případ, že by z nějakých důvodů nebylo možné tímto způsobem povinnost hlášení splnit.

V lodní dopravě se halony v požární technice nesmí vyskytovat již od roku 2003 a tudíž se v této oblasti žádné dopady nepředpokládají.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K Čl. I

K bodu 1. (§ 1)

S ohledem na potřebu adaptace nařízení 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech je potřeba upravit předmět zákona, který mimo jiné uvádí jaké evropské předpisy zákon o ochraně ovzduší provádí. Stávající předmět zákona je upraven tak, že vyděluje definici úpravy ve vztahu k ochraně ozonové vrstvy a klimatického systému, která svou povahou nepatří do oblasti ochrany ovzduší. Působnost zákona ve vztahu k ochraně ozonové vrstvy Země a klimatickému systému Země je proto samostatně popsána v § 1 odst. 1 písm. c).

Bod 2. (K § 2 odst. 2 a 3)

Ruší se některé dosavadní definice v oblasti látek poškozujících ozonovou vrstvu země pro svou nadbytečnost. Část definic byla přesunuta přímo do hlavy III (podrobnosti jsou uvedeny v příslušné části této zprávy). Většina základních pojmů je již obsažena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu a nová právní úprava pouze vypouští pojmy nepoužívané či postradatelné za účelem zjednodušení.

Bod 3. (K § 13 odst. 2)

Doplňuje se, že inventarizace údajů o emisích a propadech látek ovlivňujících klimatický systém Země probíhá prostřednictvím Národního inventarizačního systému (NIS). Tento systém má povinnost zřídit každá země účastníci se Kjótského protokolu (čl. 5 odst. 1 Kjótského protokolu). Povinnost zřídit NIS vyplývá rovněž z čl. 4 odst. 4 Rozhodnutí Evropského Parlamentu a Rady č. 280/2004/ES, o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu. V současné době již NIS fakticky zajišťuje MŽP prostřednictvím Českého hydrometeorologického ústavu.

Bod 4. (K hlavě III.)

Spojuje se dosavadní hlava III a IV v jednotnou část, která upravuje stejně činnosti u stejných osob na stejných zařízeních, pouze se jedná o odlišné typy látek: regulované látky a fluorované skleníkové plyny.

K § 23 odst. 1

Ochranu ozonové vrstvy Země upravuje nařízení (ES) o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu. Toto nařízení ukládá členským zemím některé povinnosti, zejména pokud se jedná o vymezení úrovně minimální kvalifikace, o přijetí veškerých použitelných opatření k prevenci úniků regulovaných látek, stanovení sankcí a pod. Nařízení (ES) o některých fluorovaných skleníkových plynech upravuje předcházení emisím fluorovaných skleníkových plynů a stanovuje členským zemím obdobné povinnosti. § 23 pouze upravuje vztah následujících ustanovení k výše uvedeným povinnostem České republiky.

K § 23 odst. 2

Do tohoto ustanovení byla převzata definice recyklace výrobků z § 2.

Pro účely ochrany ozonové vrstvy Země a klimatického systému Země je zvláště definován pojem provozovatel, neboť se jedná o právní úpravu s ochranou ovzduší nesouvisející (část II zákona – upravující ochranu ovzduší – tedy nikoli klimatu a ozonu – má svou definici provozovatele v § 2 odst. 1 písm. h)). Provozovatelem pro účely hlavy III zákona (v tomto případě ochrana ozonové vrstvy a klimatu) rozumíme osobu, která provozuje chladicí nebo klimatizační zařízení, systém požární ochrany, zařízení používající fluorované skleníkové plyny jako rozpouštědla nebo vysokonapěťové spínací zařízení s fluorovanými skleníkovými plyny. V žádném z uvedených případů nelze hovořit o provozování zdroje znečišťování ovzduší tak, jak ho chápe právní úprava ochrany ovzduší.

Provozovatel je v oblasti klimatického systému Země, resp. fluorovaných skleníkových plynů dokonce definován přímo v nařízení (ES) č. 842/2006 a proto je odlišná povaha provozovatele od právní úpravy ochrany ovzduší již existující skutečností a nikoliv zcela novou změnou zavedenou tímto návrhem. Nařízení (ES) č. 842/2006 v článku 2 odst. 6 umožňuje členským zemím tuto definici přeformulovat, z čehož vyplývá přítomnost tohoto ustanovení v předloženém návrhu. Zároveň se pojem provozovatel rozšiřuje i na oblast ochrany ozonové vrstvy Země, neboť jsou v ní stejným provozovatelům stejných zařízení uloženy stejné povinnosti a definice tudíž musí být pro obě problematiky jednotná.

Naopak jsou ze stávajícího § 2 odst. 2 a 3 vypuštěny definice, které nejsou potřebné či jsou obecně známé a není nutné je v zákoně o ochraně ovzduší definovat (zákon s nimi ani více nepracuje) – jedná se například o definování klimatického systému Země, změnou klimatu, látek ovlivňující klimatický systém Země. Z § 2 odst. 2 se například dále vypouští definice zacházení s regulovanými látkami a s výrobky, které obsahují regulované látky. Tyto definice jednak kolidují s požadavkem na sjednocení národní právní úpravy v oblasti ochrany ozonové vrstvy Země a klimatického systému Země a jednak jsou vzhledem k jejich minimálnímu využití v dosavadní právní úpravě nadbytečné.

Z původních definic zůstává definice recyklace výrobků – definice recyklace výrobků v zákoně zůstává zachována. Tato definice pokrývá recyklaci lednic a vyřazených hasicích přístrojů. Je zavedena za účelem rozlišení dvou různých typů znovuzískávání regulovaných látek, kdy se jedná (a doposud jednalo) o činnosti s různými předpoklady, a k nimž byla vydávána dvě různá povolení (nyní certifikáty).

Znovuzískání jako takové je vztaženo jak k servisu, tak k odstranění zařízení na konci jeho životnosti a nemusí nutně zahrnovat materiálové využití (jedná se z pravidla o velká zařízení). Na znovuzískávání se uplatňují především požadavky na kvalifikaci. Oproti tomu znovuzískávání při recyklaci výrobků je vztaženo k výrobkům, které lze snadno přepravovat a jedná se o recyklaci ve velkém měřítku. Zejména se jedná o recyklaci lednic. K této činnosti se uplatňuje zejména požadavek na využití závazných technologických postupů, které zabezpečují vysokou technologickou úroveň a vysoký poměr znovuzískaných regulovaných látek (bližší vysvětlení viz. odůvodnění § 25 odst. 3). Ve správním řízení se tedy v tomto případě neposuzuje splnění kvalifikace, ale splnění technologických požadavků.

K § 24

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 zakazuje používání hydrochlorfluoruhlodíků (HCFC), avšak obsahuje některá derogativní ustanovení, která umožňují výjimky. Jedno z těchto ustanovení říká, že *lze povolit použití hydrochlorfluoruhlodíků jako hasicích prostředků ve stávajících systémech protipožární*

ochrany jako náhrady za halony pro použití vyjmenovaná v příloze VII za určitých podmínek, přičemž citované ustanovení tyto podmínky následně specifikuje. § 24 zmocňuje k vydání tohoto povolení Ministerstvo životního prostředí, přičemž stanovení náležitostí žádosti ponechává na prováděcím předpisu. Jedná se o stejné ustanovení, které bylo obsaženo v dosavadní úpravě s tím rozdílem, že z něj byly vypuštěny části duplicitní s nařízením (ES) č. 2037/2000.

K § 25 odst. 1

Toto ustanovení přebírá text z dosavadního § 29 odst. 3, avšak liší se ve dvou podstatných věcech. Formulace „nemohou být dále využity“ se nahrazuje formulací „jejíž použití je v rozporu s“, čímž se odstraňuje dosud platná vágní formulace, která se ukázala jako nesrozumitelná pro uživatele. V případě, že další použití látky vylučuje její technický stav (znečištění), uplatní se zákon č. 185/2001 Sb. o odpadech, podle něž se taková látka stává odpadem. Zároveň z povahy věci vyplývá, že znečištěné látky jsou vždy látky znovuzískané a tudíž se na ně uplatňuje povinnost zneškodnění podle článku 16 nařízení (ES) č. 2037/2000 a tuto povinnost již není třeba v národní úpravě opakovat.

K § 25 odst. 2

Toto ustanovení přebírá povinnost z původního § 29 odst. 1, avšak místo povolení používá pojem „certifikát“ tak, aby se jednalo o shodný doklad, který je vyžadován k obdobné činnosti u fluorovaných skleníkových plynů.

Toto ustanovení má svou působností pokrývat zařízení, které nelze z technických důvodů přepravovat v celku (pevně instalované chladicí a klimatizační systémy), nikoliv výrobky domácího chlazení, kterým se věnuje § 31 odst. 1 písm. e).

Účelem tohoto ustanovení je, aby pro stejnou činnost u zařízení s různými látkami, byl vyžadován pouze jeden certifikát.

K § 26 odst. 1

Toto ustanovení obsahuje nejpodstatnější změnu v oblasti ochrany ozonové vrstvy Země oproti stávajícímu stavu. V navrhovaném § 26 odst. 1 je přeformulována povinnost dosud obsažená v § 29 odst. 6 tak, že se zvyšují požadavky na četnost kontrol úniků regulovaných látek ze zařízení nad 30 kg a sice tak, aby předepsaná frekvence kontrol úniků byla stejná jak u regulovaných látek, tak u fluorovaných skleníkových plynů (viz. článek 3 nařízení o některých fluorovaných skleníkových plynech).

Tato změna vychází ze skutečnosti, že v oblasti kontrol úniků látek z chladicích zařízení a systémů požární ochrany existuje v komunitární legislativě (tedy v nařízení (ES) č. 2037/2000 versus nařízení (ES) č. 842/2006) neopodstatněná odlišnost v uložených povinnostech, zejména pokud se jedná o frekvenci předepsaných kontrol u látek poškozujících ozonovou vrstvu a u fluorovaných skleníkových plynů. Dosavadní podoba zákona u regulovaných látek předepisovala jednu kontrolu za rok u zařízení s obsahem 3 kg regulované látky a více. Fluorované skleníkové plyny, jejichž hodnota GWP (potenciál globálního oteplování vztažený k CO₂) se u nejčastěji používaných chladiv pohybuje asi od 1300 (chladiivo R-134a) do 3260 (chladiivo R-404a) a které ozonovou vrstvu nepoškozují, mají v současné době předepsány častější kontroly úniků (dvakrát do roka u zařízení nad 30 kg a čtyřikrát do roka u zařízení nad 300 kg) než látky, které ozonovou vrstvu poškozují a jejichž hodnota GWP je podstatně vyšší, a sice od 1700 (chladiivo R-22) do 8500 (chladiivo R-12).

Zvýšení četnosti kontrol úniků regulovaných látek je v souladu s článkem 17 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, který říká, že *pro odstranění a minimalizaci úniků regulovaných látek jsou přijata veškerá použitelná preventivní opatření*. Blíže je toto opatření odůvodněno v obecné části.

Povinnost zajistit kontrolu úniků je stejně jako v dosavadní právní úpravě uložena provozovateli (viz. nový § 23 odst. 1)

K § 26 odst. 2

Toto ustanovení obsahuje další změnu v oblasti povinností provozovatelů zařízení s regulovanými látkami s jejich obsahem 300 kg a vyšším, a sice ve stejném duchu jako v případě předchozího ustanovení. Jedná se o stejnou povinnost jako existující ustanovení v oblasti fluorovaných skleníkových plynů podle článku 3 nařízení (ES) č. 842/2006, která je však uplatněna ve vztahu ke regulovaným látkám. Důvody jsou stejné jako výše uvedené, rovněž viz obecná část.

K § 26 odst. 3

Toto ustanovení přejímá text z dosavadního § 29 odst. 6 a přizpůsobuje jej novému § 26 odst. 2 vzhledem k tomu, že závady mohou být zjištěny nejen kontrolou úniků, ale i systémem detekce.

K § 26 odst. 4

Toto ustanovení přejímá text z dosavadního § 29 odst. 6 a § 29 odst. 8. Jediný rozdíl je v tom, že evidence a evidenční kniha musí být dle návrhu uchovávány v místě provozování zařízení. V praxi totiž dochází někdy k tomu, že evidenční knihu má revizní technik a tudíž do ní není možné zanášet opravy či zásahy provedené jinou servisní organizací, a tudíž pak může vznikat evidenčních knih více, což má za následek nepřehlednost v kontrolních záznamech jak pro provozovatele, tak pro kontrolní orgány. Dosavadní znění pokládalo uchovávání evidenční knihy v místě provozu za logicky samozřejmé, což se v praxi ukázalo jako mylný předpoklad.

Evidence regulovaných látek a evidenční kniha nemusí být totéž, ale obvykle je u provozovatelů evidence regulovaných látek součástí evidenční knihy zařízení. V případě, kdy si provozovatel skladuje vlastní chladivo pro potřeby doplnění do chladicího okruhu více zařízení, jedná se o evidenci regulovaných látek, která z logiky věci nemůže být součástí evidenční knihy.

K § 27

Toto ustanovení přejímá s drobnými úpravami text z dosavadního § 30 s tím věcným rozdílem, že podoba označování bude stanovena prováděcím předpisem. Důvodem je skutečnost, že Evropská komise stanovila požadavky na označování produktů a zařízení s fluorovanými skleníkovými plyny Nařízením Komise (ES) č. 1494/2007 a v případě regulovaných látek stanoví prováděcí předpis obdobné podmínky, jaké jsou uvedeny v tomto nařízení opět z důvodu maximálního sjednocení právní úpravy z pohledu uživatele a nastavení stejných nároků, viz obecná část důvodové zprávy.

K § 28

Toto ustanovení přejímá text z dosavadního § 32, avšak text byl zpřesněn a upraven tak, aby byl konzistentní jednak s terminologií nařízení (ES) č. 2037/2000 a jednak i se zbytkem zákona. Toto se týká jednak změny ohlašování použití látek jako vstupní suroviny a

technologického činidla (tyto pojmy jsou definovány v nařízení (ES) č. 2037/2000, zatímco dosavadní použité pojmy nikde definovány nejsou). Stejně tak zacházení s halony není pojem v nové úpravě použitelný (není definován) a působnost tohoto ustanovení je specifikována konkrétněji.

Nově navržený text již počítá s využitím prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí, čímž sleduje vlastní příspěvek ke sjednocení a zjednodušení oznamovacích povinností.

K § 29

Toto ustanovení přejímá text z dosavadního § 33, pouze se vypouští povinnost předkládat ČIŽP vyúčtování poplatků.

K § 30

Podle Nařízení Komise (ES) č. 1494/2007 mohou členské státy požadovat označování výrobků a zařízení s fluorovanými skleníkovými plyny ve svém jazyce. § 30 této možnosti využívá a stanovuje použití Českého jazyka při označování povinně.

K § 31 odst. 1

Toto ustanovení stanovuje povinnost získání k certifikátu k určitým činnostem, čímž je adaptováno ustanovení článku 5 odst. 4 nařízení (ES) č. 842/2006. Podrobné podmínky a požadavky na certifikační a školící subjekty v oblasti fluorovaných skleníkových plynů jsou obsahem nařízení Evropské komise, kterými se provádí nařízení (ES) č. 842/2006.

§ 31 také obsahuje text věcně odpovídající dosavadnímu ustanovení v § 29 odst. 4. Jedná se rovněž o výraznou změnu ve strukturování textu, jehož dosavadní podoba je pro uživatele zcela nesrozumitelná, neboť současný § 29 odst. 4 obsahuje v jednom odstavci různá i vzájemně nesouvisející ustanovení.

Zároveň byla vypuštěna část týkající se fumigačních zařízení. Požadavky na odbornou způsobilost v oblasti aplikace přípravků na ochranu rostlin a aplikace biocidních přípravků obsahuje jiná část národní legislativy, a sice zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů a zákon č. 326/2004 Sb. o rostlinolékařské péči.

Oproti fluorovaným skleníkovým plynům se v této části nesetkáme s certifikátem k instalaci nových zařízení, a sice z toho důvodu, že nová zařízení s regulovanými látkami již není možné uvádět na trh podle článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.

Oproti dosavadní legislativě se zde navíc objevuje kontrola úniků regulovaných látek ze systémů požární ochrany, u nichž mají členské státy rovněž zajistit kontroly úniků a stanovit kvalifikační požadavky podle článku 17 nařízení (ES) č. 2037/2000. Dosavadní právní úprava se systémy požární ochrany s regulovanými látkami nepočítá, což je značný nedostatek vzhledem k uloženým povinnostem pro členské země.

K § 31 odst. 2

Tento návrh svou koncepcí zcela zřetelně počítá s delegováním školení a certifikace na jiné subjekty, než jsou ústřední orgány státní správy. Ministerstvo životního prostředí bude sloužit

v tomto případě jako odvolací orgán, popřípadě bude certifikáty odebírat v případě závažných porušení zákona zjištěných inspekcí.

Podrobné podmínky a požadavky na certifikační a školící subjekty v oblasti fluorovaných skleníkových plynů jsou obsahem nařízení Evropské komise, kterými se provádí nařízení (ES) č. 842/2006. Návrh počítá s možností delegování školení a certifikace na jiné subjekty, než jsou ústřední orgány státní správy v případech, kde toto nebude resort schopen administrativně pokrýt.

Předběžně se počítá, že certifikace právnických osob bude prováděna resortní organizací či přímo ministerstvem, zatímco certifikace fyzických osob bude provádět pověřená mimoresortní organizace či právnická osoba.

K § 31 odst. 3

Zároveň bylo celé ustanovení § 31 přizpůsobeno nové právní úpravě v oblasti fluorovaných skleníkových plynů na základě východisek popsanych v obecné části. Proto se rovněž v § 25 odst. 2 nahrazují povolení certifikátem. V § 31 odst. 1 je zachována povinnost získat certifikaci ke znovuzískávání, zneškodnění, servisu zařízení a kontrole těsnosti. Požadavky na vydání certifikátu pro činnosti s regulovanými látkami jsou v § 31 odst. 3 navázány na požadavky u stejných činností v oblasti fluorovaných skleníkových plynů (§ 31 odst. 3), které jsou obsahem příslušných prováděcích nařízení Komise. V praxi to bude znamenat, že v České republice budou schopny osoby podnikající v oblasti chlazení splnit povinnost dvou různých Evropských nařízení vztahující se k obdobné činnosti získáním jednoho jediného certifikátu (viz. odůvodnění sjednocení právní úpravy v obecné části).

K § 31 odst. 4

Toto ustanovení přebírá ustanovení dosud obsažené pouze v nařízení vlády č. 117/2005 Sb., o některých opatřeních zabezpečujících ochranu ozonové vrstvy. Vydání certifikátu ke znovuzískávání regulovaných látek při recyklaci výrobků domácího chlazení bude probíhat zcela stejně jako dosavadní správní řízení o vydání povolení k téže činnosti. Stejně jako doposud je vázána na souhlas krajského úřadu k provozování zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů (v případě zneškodnění je to odstranění odpadu) a na popis použité technologie. Kritéria posouzení technologie budou opět obsahem prováděcího předpisu a budou zcela stejná jako doposud. Po věcné stránce se v oblasti upravené tímto ustanovením nic nemění.

K § 31 odst. 5

Odstavec 5 obsahuje důležité zmocnění na prováděcí předpis, pokud se jedná o závazné postupy. Jedná se o upřesnění dosavadního ustanovení, které je v současné době obsaženo v § 29. Závazný postup (závazná technologie) je dosud prováděcím předpisem (NV č. 117/2005 Sb.) určený pro servis chlazení, pro znovuzískávání regulovaných látek z větších zařízení, které není možno přepravovat v celku a zejména pro recyklaci vyřazených výrobků domácího chlazení. Právě poslední uvedená závazná technologie je podstatnou částí právního systému v oblasti regulovaných látek, která je důsledně vymáhána a která nastavila v českém tržním prostředí velice vysoký standard kvality při recyklaci vyřazených výrobků domácího chlazení a je velmi účinným doplňkem systému zpětného odběru elektroodpadu. Zakotvení požadavků na takovou technologii také velmi pozitivně vyhodnotil výkonný výbor Mnohostranného fondu pro implementaci Montrealského protokolu ve své studii věnované managementu

použitých regulovaných látek, v níž byl případ České republiky použit jako model úspěšného řešení této problematiky.

Nový prováděcí předpis převezme závaznou technologii znovuzískání regulovaných látek beze změny tak, aby byla dosavadní nastavená úroveň zachována.

Zároveň toto ustanovení umožní převzetí závazných postupů pro kontrolu těsnosti do oblasti regulovaných látek tak, aby úprava v této oblasti byla rovněž stejná jak pro fluorované skleníkové plyny, tak i pro regulované látky a neexistovaly různé požadavky na stejnou činnost týkající se kontroly těsnosti zařízení s různými druhy chladiv (odůvodnění sjednocení právních úprav opět viz. obecná část).

K § 31 odst. 6

Dle dosavadní praxe byla veškerá povolení k těmto činnostem vydávána na několik let, přičemž dotčené osoby musely po vypršení platnosti povolení žádat o nové. Navržená právní úprava počítá s certifikáty vydanými na dobu neurčitou a v tomto ustanovení zároveň umožňuje ministerstvu certifikát odebrat v případě závažného porušení zákazů nebo povinností či podmínek, za nichž se certifikát vydává. Cílem této změny je výrazné snížení administrativní zátěže podnikatelů v oblasti chlazení.

K § 32 odst. 1

V tomto ustanovení je upravena ohlašovací povinnost pro pohyb fluorovaných skleníkových plynů přes hranice České republiky a pro jejich zneškodňování. Jedná se o ustanovení, s jehož pomocí lze získat veškeré údaje pro sestavení bilance, jejímž výstupem bude údaj o celkových emisích fluorovaných skleníkových plynů, čímž je zajištěno plnění článku 6 odst. 4 nařízení (ES) č. 842/2006, které stanovuje členským státům zavést systémy podávání zpráv s cílem získávat v možné míře údaje o emisích. Zároveň lze tyto údaje využít pro podávání zpráv České republiky v režimu Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu. Zároveň toto ustanovení nahrazuje dosavadní § 32 odst. 4, avšak formuluje ho lépe a požaduje hlášení pouze u těch činnostech, u nichž jsou údaje potřeba pro vypracovávání hlášení pro Evropskou komisi podle článku 16 odst. 6 nařízení (ES) č. 2037/2000, čímž výrazně redukuje dosavadní rozsah ohlašovacích povinností v oblasti regulovaných látek a redukuje tak související administrativní zátěž.

Některé z těchto údajů slouží také pro pravidelné hlášení České republiky v režimu Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.

K § 32 odst. 2

Cílem tohoto ustanovení je stanovit způsob ohlašování podle odst. 1 a sjednotit plnění této ohlašovací povinnosti s plněním ostatních ohlašovacích povinností, které budou plněny prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Účelem je zjednodušení způsobu podávání informací.

K § 33

Toto ustanovení staví na roveň certifikovanou osobu podle zákona o ochraně ovzduší a osobu z jiného členského státu EU, která splňuje obdobné požadavky stanovené příslušným státem. Toto ustanovení umožňuje předávání látek ke zneškodnění do jiných členských států Evropské unie, což je podle dosavadního znění značně problematické. Toto ustanovení obsahuje obdobný text převzatý z dosavadního § 29 odst. 5. Jedná se pouze o změnu strukturování textu z důvodů větší přehlednosti a logiky uspořádání stejně jako v předchozích případech a o jeho jasnější přeformulování. Pojem „dočasně“ byl zcela vypuštěn, neboť každý

výkon činnosti je „dočasný“, vymezení časového úseku je problematické a neexistuje žádný důvod neuznávat splnění podmínek v jiném členském státě Evropské unie pro trvalý výkon činnosti.

K § 34

Toto ustanovení ukládá ministerstvu povinnost, jejíž podstata je v praxi již dlouhodobě aplikována. Ministerstvo životního prostředí pro všechny provozovatele zařízení vede internetový seznam všech osob oprávněných k provádění kontrol těsnosti. Účelem tohoto ustanovení je učinit tuto činnost povinnou tak, aby bylo zajištěno její dlouhodobé a řádné provádění.

Ačkoliv zákon v současné podobě požaduje zveřejňování registru revizních techniků v úředním věstníku MŽP, mnohem praktičtější a pro uživatele přístupnější je již nyní prováděné zveřejňování pomocí pravidelných aktualizací na internetových stránkách MŽP.

Bod 5. (k hlavě IV)

Hlava IV se zcela zrušuje jelikož obsahovala do značné míry pouze deklaratorní a tudíž nenormativní text. Obchodování s emisemi skleníkových plynů v současné době upravuje zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 212/2006 Sb. Zákon č. 86/2002 Sb. bude z hlediska ochrany klimatického systému Země nadále obsahovat pouze oblast nakládání s fluorovanými skleníkovými plyny v hlavě III (společně s ochranou ozonové vrstvy) a oblast inventarizace skleníkových plynů související s Registrem emisí a zdrojů podle § 13 odst. 2.

Bod 6. (k poznámkám pod čarou č. 13a a 13b)

Zrušují se poznámky pod čarou, které odkazovaly opakovaně na nařízení (ES) č. 2037/2000, veškeré odkazy se nahrazují v textu odkazy na poznámku pod čarou č. 1a.

Bod 7. (K § 39)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu tohoto ustanovení, stanovícího kontrolní kompetence České inspekce životního prostředí, ve vztahu k nové úpravě hlavy III, která se již netýká jen zacházení s regulovanými látkami, ale je rozšířena o problematiku F-plynů.

Bod 8. (§ 40 odst. 9)

Současná horní sazba pokuty za porušení povinností v oblasti ochrany ozonové vrstvy zůstává zachována. Na základě nálezu Ústavního soudu se zrušuje spodní hranice pokuty a přidává se i porušení povinností v oblasti předcházení emisím fluorovaných skleníkových plynů, čímž Česká republika plní povinnost stanovit sankce podle článku 13 nařízení (ES) č. 842/2006. V souladu s východiskem popsanými v obecné části bude tedy v obou oblastech postupováno stejně. Kompetence České obchodní inspekce k vydávání pokut v oblasti regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů se ruší.

Bod 9. (K § 40 odst. 12)

Jedná se o legislativně technickou úpravu. Ruší se odkazy v sankčních ustanoveních na nerelevantní ustanovení.

Bod 10. (K § 43 písm. g)

Nahrazuje se dosavadní znění působnosti MŽP jednak s ohledem na změnu ustanovení § 13 odst. 2 (viz bod 3.), zrušuje se kompetence k inventarizaci v oblasti regulovaných látek, kterou MŽP již uvedeným způsobem neprovádí.

K bodu 11. (§ 43 písm. n))

Doplňuje se působnost MŽP, coby odvolacího orgánu vůči rozhodnutím jím pověřených osob, které vydávají certifikáty podle hlavy III.

K bodu 12. (§ 43 písm. o))

Doplňuje se působnost MŽP vydávat a odebírat certifikáty opravňující k výkonu činností stanovených v hlavě III potažmo v nařízení (ES) č. 842/2006.

K bodu 13. (§ 43 písm. x))

Ustanovení se legislativně technicky mění a upravuje tak, aby odrazilo úpravu hlavy III. Jelikož se zápisy do registru nahrazují certifikátem, budou vedeny pouze „seznamy“ a tyto budou zveřejňovány. Jelikož se tak děje v praxi pomocí aktualizované internetové stránky a nikoliv ve Věstníku, byl způsob zveřejnění upraven odpovídajícím způsobem (viz návrh § 34).

K bodu 14. (§ 43 písm. y))

Doplňuje se písm. y), které stanoví, že příslušným orgánem pro podávání zpráv podle článku 6 nařízení (ES) č. 842/2006 je Ministerstvo životního prostředí.

K bodu 15. (§ 46 odst. 1 písm. o)

Rozšiřuje se kompetence České inspekce životního prostředí o ukládání pokut za porušení povinností v oblasti fluorovaných skleníkových plynů.

K bodu 16. (§ 46 odst. 2 písm. b))

Upravuje a zpřesňuje se kompetence České inspekce životního prostředí ve vztahu ke kontrolní činnosti v oblasti těkavých organických látek.

K bodu 17. (K § 46 odst. 2 písm. i))

Rozšiřuje se kompetence České inspekce životního prostředí o kontrolu povinností v oblasti fluorovaných skleníkových plynů.

K bodu 18. (K § 46 odst. 2 písm. j))

V návaznosti na vypuštění většiny ustanovení hlavy IV bez náhrady se zrušuje i odpovídající působnost České inspekce životního prostředí.

K bodu 19. (K § 47)

Kompetence České obchodní inspekce se zužuje pouze na kontrolu označování látek a výrobků, a to jak u regulovaných látek, tak u fluorovaných skleníkových plynů. V případě zjištění nedostatků jsou podněty předávány České inspekci životního prostředí.

Česká obchodní inspekce uplatnila připomínky k původní věcné koncepci, která počítala s kompetencí České obchodní inspekce ke kontrolám a ukládání pokut ve vztahu k článkům 8 a 9 nařízení (ES) č. 842/2006. Na základě předložených argumentů a připomínek bylo kompetenční ustanovení změněno tak, aby nedošlo k nárůstu počtu pracovníků, kteří se touto problematikou zabývají a aby věcná náplň kompetence nevyžadovala vytvoření odborného zázemí na ČOI ve vztahu k ochraně životního prostředí.

Rozdělení kompetencí je nyní pro oblast obou typů látek stejné. ČOI se zužuje kompetence pouze na značení výrobků a látek a předávání podnětů ČIŽP. Celní správa stejně jako doposud kontroluje dovozy, vývozy a uvádění na trh a předává podněty ČIŽP, avšak pro oba typy látek. Česká inspekce životního prostředí vede veškerá správní řízení o uložení pokut v oblasti fluorovaných skleníkových plynů a regulovaných látek.

K bodu 20. (K § 51)

Navrhuje se nové znění § 51 kvůli nedostatečně přesnému dosavadnímu znění a množství úprav z toho pramenících. Kompetence Celní správy zůstává u regulovaných látek zachována. Navrhují se formulace tak, aby byly konzistentní se základními pojmy nařízení (ES) č. 2037/2000, vypouštějí se odkazy na již neexistující přílohy k zákonu. Rovněž se vypouští kompetence podle písm. b), týkající se nepropuštění regulovaných látek do celního režimu v případě, že není povolení ministerstva – ministerstvo žádné takové povolení nevydává. Byl přidán odst. 2 na vyžádání Celní správy v rámci meziresortního připomínkového řízení, který rovněž odráží v současné době již prováděnou praxi.

K bodu 21 až 25. (§ 52)

Legislativně-technická úprava. Ustanovení stanovící oprávnění kontrolních orgánů – v tomto případě České inspekce životního prostředí ve vztahu k regulovaným látkám, se rozšiřuje o problematiku fluorovaných skleníkových plynů.

K bodu 26. (§ 53 odst. 1)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu související s úpravou předchozího bodu č. 20.

K bodu 27. (§ 55 odst. 2)

Zrušuje se zmocňovací ustanovení v návaznosti na zrušení § 35 odst. 3 a pro jeho nadbytečnost.

K bodu 28. (§ 55 odst. 3, nově § 55 odst. 2)

Zmocňovací ustanovení promítá provedené změny v návrhu zákona.

K bodu 29. (Příloha č. 9)

Ruší se odkaz na zrušené přílohy a nahrazuje se odkazem správným.

K bodu 30. (Příloha č. 10)

Seznam fluorovaných skleníkových plynů je obsahem Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech a není tudíž smysluplné jej opakovat v národní právní úpravě.

K Čl. II

K bodu 1 - po nabytí účinnosti tohoto zákona je zachována platnost doposud vydaných rozhodnutí o povolení týkající se nakládání s regulovanými látkami, které po jeho přijetí budou nahrazeny rozhodnutími o udělení certifikátů v téže oblasti.

K bodům 2 až 5 - přechodná ustanovení v tomto zákoně jsou koncipována tak, aby veškerá vydaná povolení (týkající se nakládání s regulovanými látkami) a rozhodnutími o zápisu do registru techniků (chladicích a klimatizačních zařízení) byla použitelná jako certifikáty pro oba typy látek (tedy i fluorované skleníkové plyny) až do 4. července 2009. Tím vznikne časový prostor pro vytvoření školících a certifikačních programů a institucí a bude poskytnut dostatek času dotčeným podnikatelským subjektům k adaptaci na nové podmínky. Datum 4.

července 2009 vyplývá z ustanovení v článku 5 odst. 4 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech.

K bodu 6 - v návaznosti na přechod na novou právní úpravu je stanoveno, že řízení, která byla započata před nabytím účinnosti tohoto zákona, budou dokončena v souladu s právní úpravou platnou před jejím nabytím.

K bodu 7 - oznamování prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí je posunuto na rok 2009, kdy bude systém spuštěn do plného provozu a obdobné povinnosti vstoupí v platnost také v jiných složkových předpisech (v návaznosti na dikci zákona č. 25/2008 Sb., kterým se systém zavádí).

K Čl. III

Předpokládá se, že k datu 1. ledna 2009 vstoupí v platnost nový prováděcí předpis (vyhláška), který převezme značnou část z dosud platného nařízení vlády č. 117/2005 Sb., o některých opatřeních zabezpečujících ochranu ozonové vrstvy. Pro oblast regulovaných látek převezme velkou část podmínek, které jsou stanoveny pro fluorované skleníkové plyny prováděcími nařízeními Komise. Jelikož tento prováděcí předpis nahradí prováděcí předpis dosavadní, obsahuje toto ustanovení zrušení současného nařízení vlády č. 117/2005 Sb., o některých opatřeních zabezpečujících ochranu ozonové vrstvy. Zrušení nemůže být učiněno novým prováděcím předpisem, neboť se bude jednat o vyhlášku.

K Čl. IV

Navrhuje se legisvakance v rozsahu jednoho kalendářního měsíce celého a zbytku kalendářního měsíce, ve kterém bude novela zákona vyhlášena ve Sbírce zákonů. Tato doba by měla být dostatečná jak pro provozovatele zařízení k seznámení s konečným textem, tak pro dokončení příprav vyhlášky Ministerstva životního prostředí.

V Praze dne 14. května 2008

**předseda vlády
Ing. Mirek Topolánek**

**místopředseda vlády a ministr životního prostředí
RNDr. Martin Bursík**